

[Formanden.]

ning over nævnte lovforslag. Eksemplarer er omdelt.

Folketingsmand Morten Larsen har meddelt mig, at han ønsker til indenrigsministeren at stille følgende spørgsmål:

„Vil indenrigsministeren medvirke til, at der gives mulighed for rimelig adgang til besøg i lejrene for værnepligtige overført til civilt arbejde?“

Spørgsmålet vil blive optaget på dagsordenen for tingets førstkommande spørgetid.

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Herved har jeg den ære for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om ændring i færdselslov.*

Under behandlingen i folketingsåret 1956-57 af lovforslaget om en nyordning af de motorsagkyndiges ansættelses- og lønforhold blev det her i tinget fra forskellig side fremhævet, at der var grund til at underkaste ordningen af de motorsagkyndiges arbejdsområde en revision, og der blev navnlig peget på, at man bør være opmærksom på, at der ikke anvendes overkvalificeret arbejdskraft til foretagelse af de forretninger, som hidtil er udført af de motorsagkyndige.

Jeg har i princippet været ganske enig i disse betragtninger, og jeg mener, at den udvalgsbetænkning, der nu foreligger, har foreslået en ordning, som på én gang tilgodeser hensynet til, at de pågældende forretninger skal foretages på fuld forsvarlig måde, og hensynet til, at den administrative ordning af forretningerne bør tilrettelægges på en rationel måde og uden anvendelse af overkvalificeret arbejdskraft.

Såfremt nærværende lovforslag gennemføres, vil de almindelige førerprøver efterhånden helt kunne overgå til politiet. Dette er allerede sket i vidt omfang, idet det har været nødvendigt at aflaste de motorsagkyndige, hvis antal i de sidste 10 år ikke er udvidet, men tværtimod indskrænket samtidig med, at antallet af indregistrerede motorkøretøjer er steget meget betydeligt.

Jeg tror også, det vil være rigtigt som foreslået af udvalgets flertal at lade assi-

stenter med mekanikeruddannelse overtage en væsentlig del af synene af motorkøretøjer. Langt de fleste undersøgelser af køretøjer kan ske, uden at der kræves dybere teoretisk indsigt, og på denne baggrund er jeg enig med udvalgets flertal i, at det ikke vil være rimeligt eller forsvarligt fortsat i fuldt omfang at benytte ingeniøruddannede sagkyndige.

Den ordning, der foreslås, kan ikke gennemføres med kort varsel. Dels må det anses for naturligt, at de nuværende motorsagkyndige forbliver i det offentlige tjeneste, og dels vil det være nødvendigt at foretage en uddannelse af de mekanikeruddannede assistenter. Denne uddannelse vil først og fremmest ske inden for rammerne af statens færdselspoliti, og de pågældende vil således også i uddannelsestiden gøre god nytte ved den almindelige færdselspatruljering.

Det er min opfattelse, at man ved fremover at følge udvalgets flertals indstilling efterhånden vil nå frem til en forsvarlig og hensigtsmæssig opbygning af motorsagkyndiginstitutionen.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Jeg har dernæst den ære for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov for Færøerne om pantsætning af fangst i årene 1958-62.*

Loven giver de færøske fiskere og hvalfangere hjemmel til at stifte underpant i fangsten for lån, der ydes til udrustning og drift af fisker- og hvalfangerfartøjer, og den svarer — bortset fra, at dens område er blevet udvidet til også at omfatte pantsætning af hvalfangst — til en række tidligere midlertidige love for årene 1932-41 og igen fra 1952-59.

Idet jeg tillader mig at henvise til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, skal jeg anbefale dette til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Indenrigsministeren (Søren Olesen): Jeg skal herved tillade mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om ændringer i lov om apotekervæsenet.*

I den nugældende lov om apotekervæsenet, lov nr. 209 af 11. juni 1954, findes der i kapitel IX bestemmelser om ydelse

[Indenrigsministeren.]

af pension fra apotekerfonden til apotekere, sygehusapotekere og det på apotekerne og sygehusapotekerne ansatte, farmaceutisk uddannede personale; disse personer indgår som ordinære medlemmer i den ved loven oprettede apotekervæsenets pensionsordning. Endvidere er der hjemmel til at optage det farmaceutisk uddannede personale ved institutioner og virksomheder, der har tilknytning til apotekervæsenet, som ekstraordinære medlemmer af pensionsordningen, men det er i loven udtrykkeligt bestemt, at udredelsen af pensioner til disse ekstraordinære medlemmer skal finde sted uden udgifter for apotekerfonden.

I apotekerlovens § 56 er det bestemt, at pensionerne skal beregnes, oppebæres og bortfalde i overensstemmelse med de til enhver tid for statens tjenestemænd gældende principper, hvortil for de ordinære medlemmers vedkommende kommer, at der til deres pensioner ydes reguleringstillæg m. v. i overensstemmelse med tjenestemandslovens regler herom. De ekstraordinære medlemmers pension bliver derimod reguleret med et procenttillæg, hvorom særlige regler er givet i lovens § 58.

I overensstemmelse med tjenestemandslovens principper er der i apotekerlovens § 57 fastsat en pensionsgivende lønningsindtægt, på grundlag af hvilken grundpensionen beregnes; om satserne for denne pensionsgivende lønningsindtægt tillader jeg mig at henvide til de nærmere regler herom i loven. Endvidere er der i § 58 givet nærmere regler om pensionsbidrag; for de ordinære medlemmers vedkommende et egetbidrag på 6 pct. af den pensionsgivende lønningsindtægt, hvortil der for det ved sygehusapoteker ansatte personale kommer et arbejdsgiverbidrag på 8 pct. af den pensionsgivende lønningsindtægt + 14 pct. af det til denne lønningsindtægt til enhver tid svarende reguleringstillæg, beregnet efter tjenestemandslovens regler. For de ekstraordinære medlemmers vedkommende skal der svares et samlet årligt bidrag på 14 pct. af den pensionsgivende lønningsindtægt med tillæg af reguleringstillæg m. v., beregnet efter tjenestemandslovens regler.

Som det vil ses, er disse bestemmelser så nøje knyttet til bestemmelserne i den nugældende tjenestemandsløve, at det vil

være nødvendigt at foretage sådanne ændringer heri, at bestemmelserne bringes i overensstemmelse med de hertil svarende bestemmelser i det forslag til lov om lønninger og pensioner m. v. til statens tjenestemænd, som for tiden er til behandling i det høje ting. Og jeg kan her indskyde, at det bl. a. af hensyn til regulering af egenpensionsbidragene vil være meget ønskeligt, at disse ændringer i apotekerloven gennemføres så hurtigt som muligt og helst samtidig med de nye tjenestemandsløve.

De nu foreslåede ændringer i apotekerloven går nærmere ud på, at pensionerne for de ordinære medlemmer af apotekervæsenets pensionsordning beregnes, reguleres m. v. i overensstemmelse med principperne i kapitlerne 2 og 5 i forslaget til lov om lønninger og pensioner m. v. til statens tjenestemænd. For de ekstraordinære medlemmers vedkommende lader disse bestemmelser sig ikke uden videre overføre, og det foreslås derfor, at der gives mig bemyndigelse til at fastsætte de nærmere regler herom, således at de i princippet kommer til at svare til de regler, som skal gælde for de ordinære medlemmer.

Endvidere foreslås det, at de lønningsindtægter, på grundlag af hvilke pensionerne skal beregnes, forhøjes, således at de i lighed med pensionerne til statstjenestemændene beregnes på grundlag af bruttolønnen. De herved foreslåede satser for den pensionsgivende lønningsindtægt, som findes nærmere specificeret i lovforslagets § 1 ved ændringer til apotekerlovens § 57, skal gælde både for de ordinære og de ekstraordinære medlemmer af pensionsordningen, og de er foreslået til samme størrelse som dem, der er foreslået for det akademisk uddannede personale i statens tjeneste.

Med hensyn til pensionsbidragene er disse ligeledes foreslået fastsat som en procentsats af hele lønningsindtægten, således som denne er foreslået fastsat ved ændringerne til apotekerlovens § 57. Egetbidraget for de ordinære medlemmer er foreslået fastsat til 5 pct. og arbejdsgiverbidraget fra sygehusapotekerne til 8,5 pct., idet det ved en aktuarmæssig beregning har vist sig, at det vil være nødvendigt, for at de nye regler kan gennemføres, at

[Indenrigsministeren.]

opkræve et samlet årligt pensionsbidrag på 13,5 pct. af lønningsindtægten. I konsekvens heraf foreslås det årlige bidrag for de ekstraordinære medlemmer ligeledes fastsat til 13,5 pct. Det bemærkes, at grunden til, at der ikke findes noget arbejds-giverbidrag for de ordinære medlemmer bortset fra dem, der er ansat på sygehus-apotekerne, er den, at dette bidrag anses for betalt gennem de almindelige afgifter til apotekerfonden.

Endelig findes der i forslagens § 2 overgangsbestemmelser for de personer, som for tiden oppebærer pensioner eller understøttelser fra apotekervæsenets pensionsordning. For det første foreslås det i § 2, stk. 1, at pensionerne i finansåret 1958-59 udbetales efter de hidtil gældende regler, en bestemmelse, der svarer til den, der findes i § 122 i forslaget til lov om lønninger og pensioner m. v. til statens tjenestemænd. Denne bestemmelse er jo foreslået, for at man kan få lejlighed til ved en udvalgsbehandling nærmere at undersøge, hvorledes man bedst kan overføre de nye principper i forslaget til tjenestemandsløven på pensionisterne. Med henblik på, at de forslag, som måtte blive resultatet af denne udvalgsbehandling, også kan overføres til apotekervæsenets pensioner, foreslås det i § 2, stk. 2, at der gives indenrigsministeren bemyndigelse til efter forhandling med finansministeren at give nærmere regler om udbetaling af pensioner til de pensionister, som apotekervæsenets pensionsordning har i dag.

Idet jeg i øvrigt skal henvise til bemærkningerne til lovforslaget, tillader jeg mig at anbefale forslaget til det høje tings velvillige behandling.

Undervisningsministeren (Jørgen Jørgensen): Jeg skal herved tillade mig for det høje folketing at fremsætte forslag til lov om *erhvervelse af arealer til den polytekniske læreanstalt, Danmarks tekniske højskole.*

Der er sikkert enighed om, at udviklingen af det industrielle erhverv må betragtes som hovedmidlet dels til at udbygge produktionen og muliggøre en stigende industrieksport, der kan medvirke til fastholdelse af et sundt og rigtigt bytteforhold

i vor omsætning med omverdenen, dels til at skaffe beskæftigelse til det voksende indbyggertal. Industriernes udvikling vil for en dels vedkommende falde inden for de hidtil fremstillede industrivarer og industrielt forarbejdede levnedsmidler, men også på nye produkter, og da formentlig fortrinsvis sådanne, der kræver vidtgående bearbejdelse eller højere forædling.

Som en nødvendig forudsætning for en udvikling efter disse linjer må den videnskabelige uddannelse inden for teknikken fremmes kraftigt med henblik på at skaffe vore virksomheder stadig bedre uddannede unge medarbejdere i virksomhedernes planlægning og drift og ikke mindst til bearbejdelse af forskningsresultater ude fra og til udførelse af sådanne egne forskningsopgaver, som vore problemer må gøre ønskelige.

I alle industrielt udviklede lande udbygges de tekniske højskoler for tiden meget stærkt, og man har også i Danmark længe været klar over nødvendigheden af en udbygning af den polytekniske læreanstalt, der vil sætte den i stand til at imødekomme kravene til den tekniske uddannelse og teknisk-videnskabelige forskning. At Danmarks tekniske højskoles udvidelse foruden penge-midler ville kræve betydelige arealer, stod klart allerede under første verdenskrig, da man planlagde opførelsen af de nuværende bygninger på Øster Vold, og det blev dengang tilsagt læreanstalten, at den ville kunne få overdraget alle de arealer mellem Øster-voldgade og Rignsgade, der ejedes af forsvarsministeriet, dog med undtagelse af Sølv-gades kaserne. Allerede for år tilbage har læreanstalten gjort opmærksom på, at disse arealer nu efter den skete udvikling langt fra ville være tilstrækkelige, og som jeg tidligere her i folketinget har redegjort for, var der i forståelse med ministeriet udarbejdet planer også dækkende arealet mellem Rignsgade og Kronprinsessegade.

De seneste års hastige udvikling inden for teknikken har imidlertid ført til den erkendelse, at en udbygning i det nødvendige tempo og omfang af Danmarks tekniske højskole ikke ville kunne gennemføres efter den oprindelige plan, og undervisningsministeriet er — ligesom det økonomiske sekretariat — af den opfattelse, at det ikke læn-